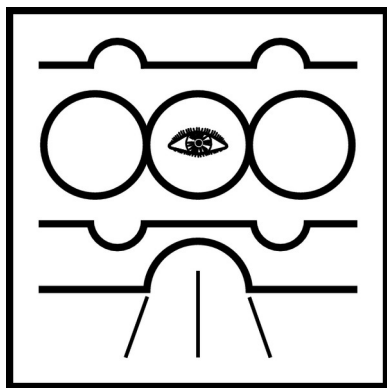

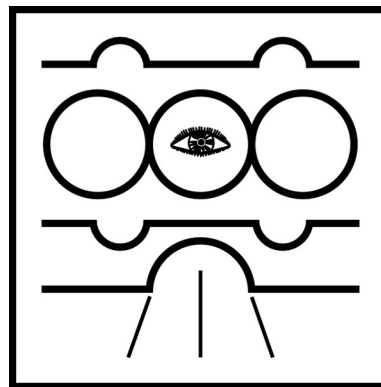
Grundregeln des Menschen

Symbol der Schöpfungsenergielehre: Menschlichkeit

I

Základní pravidla člověka

Symbol Učení Tvořivé energie: Lidskost

1

© FIGU 2004

Einige Rechte vorbehalten.

Dieses Werk ist, wo nicht anders angegeben,
lizenziiert unter

<http://www.figu.org/licenses/by-nc-nd/2.5/ch/>

**Die nicht-kommerzielle Verwendung ist daher ohne
weitere Genehmigung des Urhebers ausdrücklichh
erlaubt.**

Erschienen im Wassermannzeit-Verlag
FIGU «Freie Interessengemeinschaft für Grenz- und
Geisteswissenschaften
und Ufologiestudien», Semjase-Silver-Star-
Center, CH-8495 Schmidrüti ZH

Překlad: FIGU Studiengruppe Česká republika
Staženo z webových stránek: <http://cz.figu.org>
Kontakt: info@cz.figu.org

©

FIGU 2004 (německy). 2010/2024 (česky).

Některá práva vyhrazena.

Pro toto dílo platí následující pravidla:

<https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/2.5/deed.cs>

**Nekomerční využití je proto bez dalšího
souhlasu autora výslovně dovoleno.**

Vydáno v nakladatelství Věk Vodnáře

(Wassermannzeit-Verlag)

»Svobodné zájmové společenství«

Semjase-Silver-Star-Center, CH-8495 Schmidrüti ZH,
Švýcarsko

1. Jeder Mensch muss selbst nach dem eigenen Sinn des Lebens fragen, diesen suchen und finden und ihn für die Verbesserung seines Lebens und Wirkens einsetzen wollen.

2. Jeder Mensch muss sich selbst sein und daher auch seine eigene Führungspersönlichkeit, die ihre eigenen durchschlagenden Ideen entwickelt, diese verfolgt und verwirklicht.

3. Jeder Mensch muss derart die eigene Vernunft und den eigenen Verstand walten lassen, dass er von sich selbst das Beste und Heilsame abverlangt, sich nach eigenem Willen formt und seinen eigenen Bedürfnissen in eigener freier Weise Gehorsam leistet.

4. Jeder Mensch muss sich derart formen, dass er immer sich selbst ist, ureigene intensive Erlebnisse hat, sich niemals versklaven oder sonstwie unterjochen lässt und folglich in jeder Beziehung seine persönliche innere und äussere Freiheit wahr,

1. Každý člověk se musí sám ptát po vlastním smyslu života, hledat jej, nalézt jej a chtít jej uplatnit pro zlepšení svého života a působení.

2. Každý člověk musí být sám sebou, a tudíž také sobě samému vůdčí osobností, jež vytváří své vlastní rozhodující ideje, které následuje a uskutečňuje.

3. Každý člověk musí jednat na základě svého vlastního porozumění a rozumu tak, aby sám po sobě požadoval to nejlepší a prospěšné, aby se formoval dle vlastní vůle a aby byl vlastním svobodným způsobem poslušen svých vlastních potřeb.

4. Každý člověk se musí utvářet tak, aby byl neustále sám sebou, aby měl pravlastní intenzivní prožitky, aby se nikdy nenechal zotročit či jinak porobit, a aby tedy v každém ohledu hájil svou vnitřní i vnější osobní svobodu,

und zwar sowohl in seinen Gedanken und Gefühlen wie auch in seinen Entscheidungen, Ansichten, Meinungen, Emotionen und Handlungen usw.

5. Jeder Mensch muss gegenüber sich selbst die für ihn notwendige Freundlichkeit und Liebe erweisen und sich in sich selbst geborgen fühlen sowie derartig ehrlich zu sich selbst sein, dass er seine eigenen Gedanken, Gefühle, Emotionen, Handlungen und Meinungen usw. zu verstehen vermag.

6. Jeder Mensch muss seine Gedanken, Gefühle, Ideen, Wünsche, Bedürfnisse und Handlungen usw. derart ausrichten, dass er sich zu hohen Zielen befähigt fühlt, die jedoch immer der Art seiner Fähigkeiten und Möglichkeiten entsprechen und also nicht überspannt und nicht zu hoch erhoben sein sollen.

7. Jeder Mensch soll sich so sehen und kennen, wie er wirklich ist, also er sich nicht als heile Welt wähnt, weil dies keinem Menschen möglich ist,

a to jak ve svých myšlenkách a pocitech, tak ve svých rozhodnutích, názorech, úsudcích, emocích a činech atd.

5. Každý člověk musí být sám k sobě laskavý a láskyplný v míře, která je pro něj nezbytná, a cítit se v sobě samém v bezpečí, právě jako musí být sám k sobě natolik poctivý, aby byl schopen porozumět svým vlastním myšlenkám, pocitům, emocím, činům a úsudkům atd.

6. Každý člověk musí své myšlenky, pocity, ideje, přání, potřeby a činy atd. usměrnit takovým způsobem, aby se cítil způsobilý k vysokým cílům, které však vždy mají odpovídat povaze jeho schopností a možností, a nemají tedy být přemrštěné či příliš nadsazené.

7. Každý člověk se má vidět a znát tak, jaký skutečně je, takže se nemá domnívat, že je dokonalý a bezchybný. To není možné pro nikoho,

infolgedessen jeder lernen muss und folglich Fehlern und der Unvollkommenheit eingeordnet ist. Also ist es nicht möglich, dass im Menschen alles klar ist, alles stimmt und er besser ist als die Mitmenschen.

8. Jeder Mensch muss sich immer vollauf bewusst sein, dass bewusst-seinsmässige Unterschiede vom einen zum anderen Menschen bestehen, folglich nicht jeder genau gleich intelligent sein kann wie der andere. Das berechtigt aber nicht, die Mitmenschen als verblendet zu sehen und sie auf ein niedriges Niveau als Mensch einzustufen. Eine solche Berechtigung besteht auch nicht in bezug dessen, wenn die Mitmenschen religiös oder gar sektiererisch befangen sind, denn dessen zum Trotz sind auch sie Menschen, die genau wie alle andern den schöpferisch-natürlichen Gesetzmässigkeiten des Lebens und des evolutiven Lernens eingeordnet sind.

protože každý se musí učit, a tudíž podléhá chybám a nedokonalosti. Tudíž není možné, aby člověku bylo vše jasné, aby v něm vše bylo v souladu a aby byl lepší než bližní.

8. Každý člověk si musí vždy plně uvědomovat, že mezi lidmi existují rozdíly ve vědomí, tudíž ne každý může být úplně stejně inteligentní jako ten druhý. To však člověka neopravňuje k tomu, aby považoval bližní za zaslepené a zařazoval je na nižší úroveň než na úroveň člověka. Žádné takové oprávnění neexistuje ani v případě, jsou-li bližní nábožensky, ba dokonce sektářsky zaujati, neboť navzdory tomu jsou i oni lidé, kteří stejně jako všichni ostatní podléhají tvořivě-přírodním zákonitostem života a evolutivního učení.

9. Jeder Mensch soll sich durch eigene Anstrengungen bemühen, sein Dasein und seine existentiellen Pflichten in jeder Form des Gerechten, Redlichen, Vernünftigen und Intentionalen usw. selbst zu gestalten und zu erfüllen, und zwar sowohl im materiellen wie auch im bewusstseinsmässigen, charakterlichen, tugendhaften und gedanklich-gefühlsmässigen und psychischen Bereich. Dadurch soll der Mensch auch eine ausgeprägte Motivation erschaffen, um in sich selbst aufzusteigen, und zwar ohne sich irgendwie zu erniedrigen – auch nicht in religiöser oder sektiererischer Form.

10. Jeder Mensch soll seinen Idealismus nicht für unwürdige sowie unbeweisbare und fragwürdige Dinge einsetzen, sondern seinen Idealismus speziell darauf ausrichten, sich in seinem wahren Wesen selbst zu erkennen und dieses zu verbessern, zu vervollständigen und auch nach aussen zu verwirklichen, denn das wahre Wesen ist die eigentliche Natur

9. Každý člověk má na základě své vlastní snahy usilovat o to, aby sám utvářel a naplňoval své bytí a své existenční povinnosti v každé spravedlivé, poctivé, rozumné a intencionální (úmyslné) atd. podobě, a to jak v materiální oblasti, tak v oblasti vědomí, charakteru, mravnosti, myšlenek a pocitů, jakož i psychiky. Z toho důvodu si má též vytvořit výraznou motivaci, aby rostl sám v sobě, a sice aniž by se jakkoliv ponižoval – ani vlivem náboženství či sekt.

10. Žádný člověk se nemá svým idealizmem zasazovat za nedůstojné, neprokazatelné či pochybné záležitosti, nýbrž každý člověk má svůj idealismus zacílit obzvláště na to, aby poznával sám sebe ve své pravé podstatě a tu zlepšoval, zdokonaloval a též uskutečňoval navenek, neboť pravá podstata ztělesňuje vlastní povahu toho,

dessen, das nach Fortschritt und Erfolg ausgerichtet und folglich der Ursprung der Gestaltung des Lebens ist.

11. Jeder Mensch soll nicht irgendwelchen Dingen Glauben schenken, sondern stets die grundsätzliche Wahrheit suchen, die er nur in sich selbst zu finden vermag, wenn er alles durchforscht und überdenkt, seine Vernunft, seinen Verstand und seine gesunde Logik walten lässt. So vermag der Mensch die Wahrheit nur in sich selbst zu finden, doch das auch nur, wenn er frei ist von irgendwelchem Glauben an Dinge, die er niemals in sich selbst zu beweisen vermag. Glaube nämlich ist kein Beweis, sondern nur etwas, das als lieb, begehrenswert und als richtig angenommen wird, ohne dass dafür ein Wahrheitsgehalt angeführt werden kann, folglich also ein Glaube niemals beweiskräftig sein kann, weil eben die Tatsache der beweisbaren Wahrheit fehlt.

co směřuje k pokroku a úspěchu, a co je tedy zdrojem utváření života.

11. Žádný člověk nemá věřit jakýmkoli záležitostem, nýbrž má ustavičně hledat zásadní pravdu, již je schopen naleznout jen v sobě samotném, když vše prozkoumá, promyslí a uplatní své porozumění, svůj rozum a svou zdravou logiku. Tak je schopen nalézt pravdu jen v sobě samém, avšak to také pouze tehdy, je-li osvobozen od jakékoli víry ve věci, jaké nikdy nebude s to si sám v sobě dokázat. Víra totiž není důkaz, nýbrž pouze něco, co je přijímáno jako milé, žádoucí a správné, aniž by bylo možno doložit pravdivý obsah, a proto tedy víra nikdy nemůže být průkazná, poněvadž právě chybí skutečnost dokazatelné pravdy.

12. Jeder Mensch kann niemals das an wirklicher Wahrheit finden, nach dem er jahrelang oder ein ganzes Leben lang sucht, wenn er sich einfach einem Glauben hingibt und nicht die Tatsächlichkeit der Wahrheit durch Logik, Verstand und Vernunft in sich selbst erforscht und erkennt, um diese dann auch durch sein Leben und seinen Lebensstil umzusetzen und zu befolgen

13. Jeder Mensch sollte sein höchstes Ziel darin sehen, sein Wissen, sein Können, seine wahre Liebe, sein wirkliches Glück, seine Fähigkeiten und Möglichkeiten sowie seine Weisheit und Menschlichkeit derart fortschrittlich zu gestalten und umzusetzen, dass er dadurch ein wahrlich evolutives und menschengerechtes Leben führen und auch den Mitmenschen in dieser Weise beistehen kann.

14. Jeder Mensch achte in erster Linie auf sich selbst, so auf seine Persönlichkeit, auf seinen Charakter, auf seine

12. Žádný člověk nemůže nikdy nalézt skutečnou pravdu, již hledá po celá léta nebo po celý život, pokud se jednoduše odevzdá nějaké víře a nezkoumá a nepoznává sám v sobě skutečnost pravdy pomocí logiky, rozumu a porozumění, aby ji pak též realizoval a následoval svým životem a životním stylem.

13. Každý člověk by měl spatřovat svůj nejvyšší cíl v tom, aby své vědomosti, své dovednosti, svou pravou lásku, své skutečné štěstí, své schopnosti a možnosti, jakož i svou moudrost a lidskost utvářel a realizoval natolik pokrokově, aby tak mohl vést skutečně evolutivní a člověka hodný život a mohl tímto způsobem rovněž pomáhat svým bližním.

14. Každý člověk ať dbá v první řadě sám na sebe, tedy na svoji osobnost, svůj charakter,

Tugenden, Gedanken, Gefühle und Handlungen, damit er alles derart ausrichte, dass alles des Rechtens ist und dass nicht irreführenden Zielen nachgejagt wird, die in Gläubigkeit unwirklicher Dinge enden.

15. Jeder Mensch verwalte sein Einkommen und Vermögen in vernünftiger Art und Weise und vergeude es nicht an Unwirklichkeiten glaubensmässiger Dinge, denn jeder soll des Rechtens sein und für sich selbst sorgen, wenn ihm die Möglichkeit und das Dasein dazu geboten sind, damit er nicht den Mitmenschen ungerechterweise zur Last falle und sich nicht als Parasit benehme.

16. Jeder Mensch lebe stets gegenwärtig, doch schaue er in die Zukunft und Sorge sich um deren Gestaltung, während er jedoch auch die Vergangenheit in Betracht ziehe und daraus lerne, um Erfolge, Erkenntnisse und Fortschritte zu erzielen.

své ctnosti, myšlenky, pocity a činy, aby vše usměrnil tak, aby vše bylo správné a aby se nehnal za zavádějícími, klamnými cíli, které končí ve víře v neskutečné věci.

15. Každý člověk ať spravuje svůj příjem a majetek rozumným způsobem a ať jej nepromarňuje za neskutečné věci týkající se víry, neboť každý má jednat správně a postarat se sám o sebe, pokud k tomu má možnost a dovolují-li mu to životní okolnosti, aby nebyl bližním neoprávněně na obtíž a nechoval se jako parazit.

16. Každý člověk nechť žije neustále v přítomnosti, avšak ať hledí do budoucnosti a stará se o její utváření a ať bere v úvahu též minulost a učí se z ní, aby docílil úspěchů, poznatků a pokroků.

17. Jeder Mensch bedarf der Ruhe und des Friedens, folglich er auch seiner stillen Stunden bedarf und nicht dauernd beschäftigt sein soll, und zwar sowohl nicht in seinem Alleinsein wie auch nicht in der Gesellschaft der Mitmenschen, nicht in der Familie und nicht in Gemeinschaften. Jeder Mensch bedarf der Müsigkeit, denn nur durch diese vermag er sich zu sammeln und zu erholen. Sie soll aber immer angemessen und nicht übertrieben sein, damit sie nicht zur Last und nicht zum Ärger der eigenen Gedanken und Gefühle und auch nicht zum Ärger der Mitmenschen werde.

18. Jeder Mensch achte immer darauf, dass er stets nur nach der Wahrheit und niemals nach einer Heilslehre sucht, denn wahrheitlich gibt es eine solche nicht, so nicht in einer philosophischen, religiösen, weltlichen, sektiererischen oder sonstigen ideologischen Richtung, wie aber auch nicht in einer wissenschaftlichen. Eine Heilslehre entspricht in jedem Fall immer nur die Realität,

17. Každý člověk potřebuje klid a mír, a tudíž pro sebe též potřebuje určitý čas klidu a nemá být trvale něčím zaměstnán, a to ani je-li o samotě, ani nachází-li se ve společnosti bližních, v rodině či různých kolektivech. Každý člověk potřebuje zahálku, neboť jediné díky ní je schopen dát se dohromady a odpočinout si. Zahálky má být ale vždy přiměřeně a ne přes míru, aby se nestala zátěží pro vlastní myšlenky a pocity a nevedla je ke zlosti a aby též nevedla ke zlosti bližních.

18. Každý člověk nechť neustále dbá toho, aby vždy hledal jen pravdu a nikdy žádné spásné učení, neboť doopravdy žádné takové neexistuje, tedy ani mezi filozofickými, náboženskými, světskými, sektářskými či jinými ideologickými směry, jakož ani mezi těmi vědeckými. Spasitelské učení je v každém případě vždy podvod založený na víře nebo přinejmenším nějaké šarlatánství či zločinná ziskuchtivost. Vpravdě platí vždy pouze realita,

die Wirklichkeit, die auf der Nutzung des gesunden Verstandes und der Vernunft sowie auf wirklicher Logik aufgebaut ist.

19. Jeder Mensch sei stets offen und ehrlich zu seinen Mitmenschen, und niemals masse er sich an – aus welchen Gründen auch immer –, seine Mitmenschen in der Art zu kontrollieren, dass ihnen Schaden daraus entsteht. Das sei so sowohl in der Familie sowie auch in jeder Gemeinschaft, damit weder Hechelei noch Benachteiligung oder sonstig Unrechtes geschehe.

20. Jeder Mensch achte auf seine innere und äussere Freiheit und binde sich niemals an irgendwelche Dinge, von denen er sich nicht mehr zu befreien vermag oder die ihn vor dem Schritt der Befreiung ängstigen, sei dies nun in bezug auf rein materielle Dinge und Werte bezogen oder auf eine menschliche Beziehung, hinsichtlich einer Familie oder in bezug auf eine Gemeinschaft irgendwelcher Art.

skutečnost, jež je vybudována na základě používání zdravého rozumu, porozumění a skutečné logiky.

19. Každý člověk ať je stále otevřený a počestný vůči svým bližním a necht' se nikdy neopovažuje – ať už z jakýchkoli důvodů – je kontrolovat tak, aby jim z toho vznikala nějaká újma. Tak ať se chová jak v rodině, tak v jakémkoli jiném kolektivu, aby nedocházelo ani k pomlouvání, ani ke znevýhodňování, ani k čemukoli jinému nesprávnému.

20. Každý člověk ať dbá na svou vnitřní i vnější svobodu a ať se nikdy neváže na jakékoli věci, od nichž by se již nebyl schopen osvobodit nebo které by v něm vzbuzovaly strach učinit krok k osvobození, ať už ohledně čistě materiálních věcí a hodnot nebo ohledně mezilidských vztahů, rodiny či kolektivu jakéhokoli druhu.

21. Jeder Mensch soll dessen bedacht sein, niemals irgendwelche Lehren politischer, philosophischer, sektiererischer, weltlicher, wissenschaftlicher, religiöser oder sonstig ideologischer Form als ‹wahre Wahrheit› oder als ‹wirkliches, wahres Wissen› usw. anzunehmen und zu verstehen, denn wahrheitlich soll jede Lehre bis ins letzte Detail hinterfragt werden, weil nur dadurch die effective Wahrheit ergründet und die Wirklichkeit in Erfahrung gebracht werden kann.

22. Jeder Mensch muss sich stets klar sein, dass sein gelebtes Leben, ganz gleich wieviele Jahre es sein mögen, niemals zweck- und sinnlos gewesen ist. Demzufolge hat das gelebte Leben auch nichts Verlorenes an oder in sich, denn jede gelebte Sekunde hat mit Sicherheit ihre Intentionalität erfüllt und evolutiven Erfolg gebracht, und zwar auch dann, wenn das Ergebnis vielleicht nur gering gewesen sein mag.

21. Každý člověk má klást důraz na to, aby nikdy nepřijímal a nechápal žádná politická, filozofická, sektářská, světská, vědecká, náboženská nebo jiná ideologická učení jako »pravou pravdu« nebo jako »skutečné, pravé vědění« atd., neboť v každém učení je vskutku nutné se vyptávat až do posledního detailu, protože jedině tak je možné odůvodnit efektivní pravdu a zakusit skutečnost.

22. Každý člověk musí mít neustále jasno v tom, že jeho prožitý život – nehlédě na to, kolik let trval – nikdy nebyl bez účelu a beze smyslu. V důsledku toho nemá prožitý život sám o sobě a v sobě nic ztraceného, neboť každá prožitá sekunda s jistotou naplnila svou intencionalitu (záměrnost) a přinesla evoluční úspěch, a to i tehdy, pokud byl výsledek třeba jen nepatrný.

23. Jeder Mensch soll immer klaren und vernünftigen Sinnes sein und sich nicht durch irgendwelche Lehren einer dauernden Beeinflussung aussetzen, durch die ihm die Möglichkeit des eigenen Nachdenkens, Grübelns, Ergründens, Erkennens und Verstehens genommen wird. Will sich der Mensch mit irgendwelchen Dingen oder mit einer Lehre befassen, dann muss er stets auf die Möglichkeit bedacht sein, genügend Zeit aufbringen zu können, um seine Gedanken und Gefühle, seine Überlegungen und Ideen usw. spielen lassen zu können, damit er alles ergründen und die Schlüsse sowie die Wahrheit in sich selbst finden kann.

24. Jeder Mensch muss darauf bedacht sein, zwischenmenschliche Beziehungen zu pflegen, sich familiären Bindungen zu widmen sowie Freundschaften, Kameradschaften und Bekanntschaften. Eltern, Geschwister, Freunde, Bekannte und die Mitmenschen allgemein müssen immer ein Born der Freude und des Friedens sein,

23. Každý člověk má být vždy jasné a rozumné myslí a nemá se vystavovat trvalému vlivu žádných učen, která mu odnímají možnost vlastního přemýšlení, rozjímání, zdůvodňování, poznávání a pochopení. Chce-li se zabývat nějakými záležitostmi nebo nějakým učením, pak musí pokaždé dbát možnosti vyhradit si dostatek času, aby mohl nechat rozehrát své myšlenky a pocity, své úvahy, ideje atd., aby mohl vše prozkoumat a nalézt v sobě samém závěry a pravdu.

24. Každý člověk musí dbát na to, aby pěstoval mezilidské vztahy a věnoval se rodinným svazkům, jakož i přátelství, kamarádství a známostem. Rodiče, sourozenci, přátelé, známí a bližní obecně musejí být neustále zdrojem radosti a míru,

und zwar in einer Form der Freiheit, die in jeder Weise verbindend und ausweitend wirkt.

25. Jeder Mensch muss stets darauf bedacht sein, dass ihm das Leben einen Sinn geben und ihm ein Gefühl der Sicherheit und des Beschütztseins zu vermitteln vermag. Dies muss sich sowohl in der Gesellschaft von Mitmenschen zum Ausdruck bringen, wie auch im eigenen Alleinsein.

26. Jeder Mensch muss sein Leben derart ereignisreich gestalten, dass er darin Liebe, Glück, Freude, Frieden, Harmonie, Ausgeglichenheit und Freiheit findet.

27. Jeder Mensch, der wirklichkeitsgemäss leben will, muss sich ein gesundes Selbstwertgefühl und Selbstvertrauen geben und erhalten, weil nur dadurch in bezug auf sich selbst gesunde, selbsterhaltende und fortschrittliche Gedanken, Gefühle und Handlungen zur Geltung kommen können.

a sice ve formě svobody, která v každém ohledu působí slučujícím a rozšiřujícím způsobem.

25. Každý člověk musí neustále dbát na to, aby mu život mohl dávat smysl a poskytovat mu pocit jistoty a ochrany. Toto musí člověk vyjadřovat jak ve společnosti bližních, tak i je-li sám se sebou.

26. Každý člověk musí svůj život utvářet tak, aby byl natolik bohatý na události, že v něm bude nalézat lásku, štěstí, radost, mír, harmonii, vyrovnanost a svobodu.

27. Každý člověk, jenž chce žít na základě skutečnosti, si musí dodávat a zachovávat zdravý pocit vlastní hodnoty a sebedůvěry, protože jedině tak může ohledně sebe samého uplatňovat zdravé, sebezáchovné a pokrokové myšlenky, pocity a činy.

28. Jeder Mensch soll sich immer und jederzeit so benehmen in Anstand und Tugendhaftigkeit sowie in Hinsicht seiner Arbeit und Meinung, seines Wissens und seiner Bildung, dass er sowohl in seiner näheren wie auch in seiner weiteren Umgebung als wirklicher Mensch wahrgenommen und respektiert wird.

29. Jeder Mensch lebe sein Leben in der Weise, dass sich nach seinem Dahinscheiden aus dem Leben noch gute Erinnerungen an ihn ergeben, die ihn posthum in guten Gedanken weiterleben lassen.

30. Jeder Mensch lebe so, dass die Mitmenschen an seinem Leben Anteil nehmen und ihn in ihren Gedanken und Gefühlen ehren. Wohl mag es dabei auch Feinde geben, die in böser Weise Anteil nehmen, doch ihnen sei vergeben, denn nicht soll Hass, sondern Frieden und Vergebung das Werk der Liebe sein.

28. Každý člověk se má stále a v každém okamžiku po stránce slušnosti a ctnostnosti, jakož i po stránce své práce, svých názorů, svého vědění a svého vzdělávání chovat tak, aby byl ve svém bližším i vzdálenějším okolí vnímán a respektován jako skutečný člověk.

29. Každý člověk ať žije svůj život takovým způsobem, aby na něj lidé po jeho odchodu ze života měli ještě dobré vzpomínky, které jej posmrtně nechají žít dál v dobrých myšlenkách.

30. Každý člověk ať žije tak, aby se bližní účastnili jeho života a chovali jej ve svých myšlenkách a pocitech v úctě. Ovšem že se přitom mohou vyskytnout i protivníci, kteří se na jeho životě mohou podílet zlým způsobem, avšak těm ať je odpuštěno, neboť dílem lásky nemá být nenávisť, nýbrž mír a odpuštění.

31. Jeder Mensch soll sich in die gute Gemeinschaft der Mitmenschen eingebettet fühlen, damit ein gemeinschaftliches Erlebnis des Lebens Liebe, Frieden und Freiheit sowie Harmonie und des einzelnen Glück fördern möge.

32. Jeder Mensch sei derart beflissen, dass sich in seinem Leben sowohl Gedanklich-Gefühlvolles wie auch Spontanes und empfindungsmässig Liebevollnes zu entwickeln vermögen. So sei es gegeben, dass jedes Menschen Leben immer wieder neue, gute, freudige und positive Richtungen findet, und zwar sowohl spontan wie auch in mancher Hinsicht wohlbedacht.

33. Jeder Mensch bemühe sich Zeit seines Lebens, dieses zu erfüllen in jeder Hinsicht, so im Lernen und Wissensammeln, im Erarbeiten der Weisheit, im Ausüben befriedigender Arbeit, in der wahren Liebe und Harmonie sowie im Daraufbedachtsein, Frieden und Freiheit zu wahren.

31. Každý člověk se má ve společnosti bližních cítit dobře a v bezpečí, aby mohl v rámci společného prožitku života přispívat k lásce, míru, svobodě, harmonii a individuálnímu štěstí.

32. Každý člověk ať usiluje o to, aby se v jeho životě mohly rozvíjet jak myšlenky a pocity, tak i spontánnost a jemnocitná láska. Tak ať se stane, že se bude život každého člověka pokaždé ubírat novým, dobrým, radostným a pozitivním směrem, a to jak spontánně, tak i v mnoha ohledech uváženě.

33. Každý člověk necht' se po dobu svého života snaží o to, aby po všech stránkách naplňoval svůj život, tedy jak po stránce učení se, shromažďování vědomostí, dopracovávání se k moudrosti a vykonávání uspokojivé práce, tak co se týče pravé lásky, harmonie i dbalosti zachovávat mír a svobodu.

34. Jeder Mensch soll immer für alle Dinge offen sein, so er in seinem Leben immer sowohl viel Geheimnisvolles und Spannendes finden kann als auch das, was ihn zu überraschen und in Staunen zu versetzen vermag, das ihm viel leicht vor freudigem Schreck den Atem raubt und ihn stets jung sein lässt.

35. Jeder Mensch soll immer ein offenes, gutes, liebevolles, friedliches, harmonisches und freiheitliches Verhältnis mit allen Menschen pflegen, und zwar auch, wenn sie ihm feindlich gesinnt sind. Hass schadet in der Regel nicht dem Nächsten, sondern dem Hassenden selbst, weil die eigene Hassbefriedigung zur eigenen Schande wird.

36. Jeder Mensch muss gegenüber Fragen zum Sinn des Lebens und des Menschendaseins immer offen und diese ihm ein Bedürfnis sein, um nach zudenken und auch um mit den Mitmenschen darüber zu sprechen, um die Erkenntnis der Wahrheit daraus zu gewinnen.

34. Každý člověk má být neustále otevřený všem věcem, aby mohl ve svém životě stále nalézat mnoho tajuplného a poutavého, co jej dokáže překvapit a přivést v úžas, co mu možná z radostného úleku vezme dech a nechá jej být stále mladým.

35. Každý člověk má vždy udržovat otevřené, dobré, láskyplné, mírumilovné, harmonické a svobodné vztahy se všemi lidmi, a to i tehdy, jsou-li mu nepřátelsky nakloněni. Návist zpravidla neškodí bližnímu, nýbrž samotnému nenávistníkovi, protože uspokojení vlastní nenávisti se stává jeho vlastní hanbou.

36. Každý člověk musí být stále otevřený otázkám po smyslu života a ohledně lidské existence a tyto otázky musejí být jeho požadavkem, aby o nich přemýšlel a taktéž o nich hovořil s bližními, aby tak došel k poznání pravdy.

37. Jeder Mensch muss das Gefühl und die Gewissheit haben, dass er das, was ihm wichtig ist, auch den Mitmenschen mitteilen und erklären kann und dass ihm dafür Verständnis entgegengebracht wird.

38. Jeder Mensch muss das Gefühl und die Gewissheit haben, dass das, was ihn bedrückt und belastet, von den Mitmenschen verstanden wird und dass er dafür einen brauchbaren Ratschlag oder sonstige Hilfe er warten darf.

39. Jeder Mensch soll sein Leben derart offen führen, dass es sowohl für ihn selbst als auch für seine Familie, für seine Beziehung und für die Gemeinschaft von Vorteil und Nutzen in jeder positiven Form ist.

40. Jeder Mensch soll darauf bedacht sein, Problemen und Konflikten nicht einfach aus dem Weg zu gehen, sondern dafür Lösungen zu suchen und sie zu bewältigen.

37. Každý člověk musí mít pocit a jistotu, že to, co je pro něj důležité, může také sdělit a vyložit svým bližním a že mu bude v této věci projevono pochopení.

38. Každý člověk musí mít pocit a jistotu, že to, co jej trápí a tíží, bude bližními pochopeno a že může v této věci očekávat upotřebitelnou radu nebo jinou pomoc.

39. Každý člověk má svůj život vést natolik otevřeně, aby byl jeho život v každé pozitivní podobě prospěšný a užitečný jak pro něj samotného, tak i pro jeho rodinu, jeho vztahy a pro společnost.

40. Každý člověk má dbát na to, aby se problémům a konfliktům jednoduše nevyhýbal, nýbrž aby pro ně hledal řešení a překonával je.

41. Jeder Mensch ist der Verpflichtung eingeordnet, genügend Selbstvertrauen und ein gesundes Selbstwertgefühl aufzubauen, um allen Aufgaben und Schwierigkeiten, die im Leben in Erscheinung treten, begegnen und sie beherrschen zu können.

42. Jeder Mensch soll immer darum bemüht sein, sich durch irgendwelche Spannungen, die bei ihm selbst oder bei Mitmenschen in Erscheinung treten, nicht aus der Fassung bringen zu lassen, sich nicht unwohl zu fühlen und nicht unsicher zu werden.

43. Jeder Mensch soll sich darum bemühen, alle Situationen des Lebens selbst bewusst und bedacht zu gestalten, wenn ihm diese Möglichkeit gegeben ist.

44. Jeder Mensch soll sich derart formen, dass er selbst durch unklare, verworrene und unerfreuliche Situationen nicht in ihn niederschlagende Gedanken und Gefühle verfällt.

41. Každý člověk má povinnost vybudovat si dostatečnou sebedůvěru a zdravý pocit vlastní hodnoty, aby mohl čelit veškerým úkolům a těžkostem, které se v životě objevují, a aby je mohl ovládnout.

42. Každý člověk se má vždy snažit o to, aby se vlivem různých vypjatých situací, jež se vyskytnou u něho samého nebo u jeho bližních, nenechal vyvést z rovnováhy, necítil se špatně a nestal se nejistým.

43. Každý člověk má usilovat o to, aby sám uvědoměle a uvážene utvářel veškeré životní situace, pokud k tomu má možnost.

44. Každý člověk se má formovat tak, aby vlivem nejasných, zmatených a neradostných situací sám nepropadal skličujícím myšlenkám a pocitům.

45. Jeder Mensch muss stets gewappnet sein, um Gedanken und Gefühlen der Unlust auflockernd zu begegnen, um richtig mit ihnen umzugehen und ihnen nicht ausgeliefert zu sein.

46. Jeder Mensch bemühe sich, mit den Mitmenschen Kommunikation zu betreiben, um dadurch der eigenen Haltung Ausdruck zu verleihen und die eigene Meinung oder die Lerninteressen zu vertreten.

47. Jeder Mensch soll sich in seinem Leben Ziele bestimmen, die er mit Bedacht, Aufmerksamkeit, Interesse, Motivation und Selbstvertrauen anstrebt und erreicht.

48. Jeder Mensch muss sein Leben in jeder Situation lebenswert finden.

45. Každý člověk musí být neustále připraven, aby uvolňujícím způsobem čelil myšlenkám a pocitům nechuti, aby s nimi správně zacházel a nebyl jim vydán napospas.

46. Každý člověk necht' se snaží komunikovat s bližními, aby tak vyjádřil svůj vlastní postoj a zastupoval svůj vlastní názor nebo učební zájem.

47. Každý člověk si má ve svém životě určovat cíle, o něž bude usilovat a jichž bude dosahovat s rozvahou, pozorností, zájmem, motivací a sebedůvěrou.

48. Každý člověk musí svůj život v každé situaci shledávat života hodným.

49. Jeder Mensch muss sein Verhalten immer durch sich selbst bestimmen, nicht jedoch durch äussere Umstände, durch Mitmenschen oder durch Religionen, Sekten, Philosophien, Wissenschaften oder irgendwelche Ideologien.

Grundregeln sind der Grundstock für Tugenden.

«Billy» Eduard A. Meier 18:14 h
Semjase-Silver-Star-Center 15. 11. 2001

Wenn du noch Mutter und Vater hast, dann sei dankbar und zufrieden.

«Billy» Eduard A. Meier 18:11 h
Semjase-Silver-Star-Center 15. 11. 2001

49. Každý člověk si musí své chování vždy určovat sám, tedy nikoli vlivem vnějších okolností, vlivem bližních, náboženství, sekt, filozofií, věd či jakýchkoliv ideologií.

Základní pravidla jsou prvoychodištěm pro rozvoj ctností.

»Billy« Eduard A. Meier 18:14 hod.
Semjase-Silver-Star-Center 15. 11. 2001

Pokud ještě máš matku a otce, pak buď vděčný a spokojený.

»Billy« Eduard A. Meier 18:11 hod.
Semjase-Silver-Star-Center 15. 11. 2001